

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های معماری پایدار در خانه های تاریخی ارمنیان جلفای نو اصفهان (نمونه موردی: خانه های خواجه پطرس، سوکیاس و هوسپ امیرخان)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فاطمه حکمت پناه دهکردی - دانشجوی دکتری معماری، گروه معماری واحد اردستان، دانشگاه آزاد اسلامی، اردستان، اصفهان، ایران

مهران کاراحمدی - استادیار و عضو هیات علمی، گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه غیردولتی شهید اشرفی اصفهانی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

خانه های دوره ی اسلامی ایران از جمله ی مهم ترین بناهایی هستند که هنرهای ایرانی در آن ها به نحوی شایسته در قالب های گوناگون پدیدار شده است. معماری و تزئینات به کار رفته در این خانه ها نیز دارای ویژگی های بسیار قابل تاملی است. که متأسفانه کمتر بدان پرداخته شده است. شهر اصفهان به عنوان یکی از پایتخت های فرهنگی جهان اسلام. موزه ای با چند صد خانه ی تاریخی مربوط به دوران صفویه و قاجاریه است. در جلفا - منطقه ی ارمنی نشین اصفهان - خانه هایی وجود دارد که با کم ترین دخل و تصرف ویژگی های اصیل معماری اسلامی - مسیحی را حفظ کرده اند. از این قبیل خانه های توان به خانه های خواجه پطرس، سوکیاس و خانه هوسپ امیرخان اشاره کرد که در عصر صفوی «میان سال های ۱۶۶۰-۱۶۷۰م ساخته شده اند و در بررسی معماری تاریخ خانه های جلفای نو بسیار حائز اهمیت هستند. معماری این خانه ها با وجود صاحبان ارمنی اش مطابق با معماری اسلامی مکتب اصفهان است ولی تزئینات آنها، مفاهیمی کاملاً مسیحی دارند. در این مقاله. به مواردی از قبیل: تاریخچه و بررسی معماری خانه های خواجه پطرس، سوکیاس و خانه هوسپ امیرخان در جلفای اصفهان از نظر مولفه های پایداری پرداخته خواهد شد. اطلاعات مورد نیاز پژوهش، از طریق حضور در محل خانه ها، مشاهده ی میدانی و عکس برداری از بنا به علاوه ی بررسی منابع کتابخانه ای گردآوری شده اند. در پایان مولفه های پایداری حضور طبیعت، صرفه جویی در مصرف انرژی، استفاده از مصالح بومی در سه نمونه ذکر شده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

خانه های تاریخی جلفای اصفهان، ارامنه، معماری ایرانی. معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1427675>

